

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 kwietnia 2015 r.

Poz. 2065

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.81.2015.3 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 marca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zmianami)

orzekam

nieważność § 14 ust. 3 pkt 3 uchwały Nr IV/32/2015 Rady Miasta i Gminy Wronki z dnia 18 lutego 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wronki w obrębie miejscowości: Pożarowo, Pakawie i Kłodzisko – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr IV/32/2015 Rady Miasta i Gminy Wronki z dnia 18 lutego 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wronki w obrębie miejscowości: Pożarowo, Pakawie i Kłodzisko wraz z dokumentacją planistyczną została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 26 lutego 2015 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje.

W § 14 ust. 3 pkt 3 uchwały, odnoszącym się do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zawarto zapis o dopuszczeniu dróg wewnętrznych o szerokości minimalnej 5 m, które to drogi nie znajdują odzwierciedlenia na rysunku planu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. W myśl § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587, zwanego dalej „rozporządzeniem”), stanowiącego przepis wykonawczy do ustawy, ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ww. rozporządzenia drogi wewnętrzne stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenu, oznaczony symbolem KDW i kolorem jasnoszarym. Stąd też wywodzić należy, że droga wewnętrzna (podobnie jak publiczna) traktowana jest jako odmienny, różny i niezależny od innych rodzaj przeznaczenia terenu i winna w związku z tym spełniać wymogi określone w art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia.

W myśl wyroku NSA z 25 czerwca 2013 r. II OSK 2836/12 „(...) *tereny lokalizacji dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmienne zasady zagospodarowania powinny być wskazane w części graficznej planu oraz zostać wydzielone stałą i niepodlegającą przesunięciom linią rozgraniczającą*”.

Odnosząc powyższe regulacje do postanowienia zawartego § 14 ust. 3 pkt 3 uchwały stwierdzam, że tak przyjęte rozwiązanie, tj. dopuszczenie lokalizacji dróg wewnętrznych na innych terenach, bez wyodrębnienia na rysunku planu nienaruszalnych i jednoznacznie określonych linii rozgraniczających, w których drogi takie winny się zawierać – stanowi naruszenie zasad sporządzenia planu w odniesieniu do cytowanych przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 ust. pkt 1 rozporządzenia.

Dodać należy, że konsekwencją ww. naruszenia jest sprzeczność rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego, powodująca także naruszenie przepisu § 8 ust. 2 rozporządzenia, na mocy którego na rysunku planu stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego.

W tej sytuacji na podstawie przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uzasadnione jest stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały w części.

Biorąc powyższe argumenty pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek